

І от цікавий факт: декілька років тому, ще до початку відкритої путінської агресії армія Франції, Німеччини, Чеської республіки, Естонія, Данія, Угорщина, Польща та інші, дійсно відмовилась від залучення юнаків на строкову службу. Мовляв, дорого і не настільки ефективно, в умовах професійних армій країн-членів Альянсу. Однак... нинішні очільники країн Альянсу повернули— строкову військову службу.

Основне пояснення таких дій на державному рівні – нагальна потреба у підготовці мобілізаційного ресурсу в умовах епохи гібридної агресії. Звідси висновок – одні з потужніших країн Європи, з розвиненою демократією, неухильним дотриманням прав і свобод своїх громадян, члени НАТО розуміють безальтернативність підготовки кадрового резерву для власних збройних сил методом призову громадян на строкову службу.

А Україна, як країна в якій триває війна, і яка не є членом будь-якого військового Альянсу і не може розраховувати в достатній мірі на бойову підтримку країн-партнерів у разі загострення ситуації, досі умовляє своїх громадян з'явитись у військкомати для виконання військового обов'язку.

Пояснити таку ситуацію іноземним журналістам було досить проблематично, адже для цивілізованої країни відсутність ініціативи від власних громадян і їх не бажання готуватись до захисту своєї Батьківщини – не припустиме явище. Такі громадяни, як зазначають іноземні журналісти є представниками підтримки агресії Росії стосовно українського народу. Такі особи не цінують своєї країни в якій вони живуть, народжуються, вони гірше емігрантів, які бажають працювати за кордоном -відповіли журналісти.

Хочу зазначити, що строкова служба вже далеко не така марудна і мерзенна, як у війську пострадянського зразка. За останні п'ять років наша армія пережила чималі еволюційні зміни. Хочу довести ці зміни до батьків, сини яких «ховаються за їхні спідниці».

Так на забезпечення української армії у бюджеті держави щороку передбачено коштів на 25% більше, ніж попередніх роках.

Сьогодні строковики перебувають на повному державному утриманні, розміщуються в казармах (на кораблях), забезпечуються новою якісною військовою формою одягу та спорядженням, щоденним триразовим гарячим харчуванням. Вже зараз у військових частинах відбувається зміна порядку харчування військовослужбовців і перехід на стандарти НАТО, яка має закінчитися у 2019 році.

Суттєво змінюється меню харчування, і замість 45 найменувань продуктів, якими десятиліттями годували військових, тепер у меню майже 400. Відтепер на вибір військовослужбовців представлено різноманітний асортимент страв, замість перловки - тушковане м'ясо та запечена риба, замість квашеної капусти - олів'є та грецький салат, а ще овочі, фрукти, кисломолочні продукти з нового, значно розширеного Каталогу продуктів. В ідальні військовослужбовець зможе обирати на власний смак щось із двох-трьох запропонованих перших і других страв, асортименту салатів, фруктів і тістечок.

За останні чотири роки повністю змінилося і речове забезпечення військовослужбовців. Вже «канула в минуле» стара форма «дубок», яка

розлазилась після декілька разового прання, чи чорні рифлені берці «тисяча кроків», прозвані так за строк їх використання. Нині в армії пройшла повністю перебудова речового забезпечення, запроваджено нові норми забезпечення і строки носіння військового обмундирування.

Створено «бойовий єдиний комплект» до якого входять десятки найменувань предметів одягу та спорядження, розробляються нові елементи та типи військового одягу. Сучасного строковика вже не здивуєш різними типами берців (зимовими, літніми, демісезонними), якісною тканиною для польової форми одягу чи такими, ще донедавна, екзотичними речами, як то: термобізізна, теккінгові шкарпетки, бойові сорочки, польові панамы, вітро-вологозахистні та флісові куртки, рюкзаки, розвантажувальні системи з кріпленнями «молле» та багато іншого!

Про зарплату солдатів – питання двояке. З одного боку строковик – на повному державному пансіоні. З іншого – він є живою людиною. Молодою людиною з відповідними потребами, тому платня на додаткові особисті потреби явно мала, і хотілося б щоб з часом вона була більшою. Проте строковику гарантовані і інші виплати

Військовослужбовці, які призиваються на строкову військову службу, отримують одноразову грошову допомогу в розмірі двох прожиткових мінімумів (наразі у 2018 році це 3500 грн). При звільненні в запас їм також виплачується вихідна грошова допомога у розмірі 8-ми посадових окладів залежно від звання і посади.

Для в/службовців з числа дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування 12 окладів залежно від звання і посади. Після звільнення і повернення додому, Управління соціального захисту також виплачує одноразову грошову допомогу розмірі середньої заробітної плати, або у розмірі прожиткового мінімуму (для осіб, які до призову не працювали).

Також за строковиками, які офіційно працювали, зберігаються робоче місце та середній заробіток, тобто під час служби їхній роботодавець і далі буде виплачувати зарплатню. Окрім того, строкова військова служба зараховується до стажу роботи, що гарантує пенсійні накопичення. Під час служби надається відпустка.

Ще одна новинка, що строковики перші місяці служби проводять у навчальних центрах Збройних Сил України де проходять повний курс підготовки піхотинця. З іншого боку - якщо хочеш красуватись з автоматом в повний зріст - ніхто не перешкоджає укласти контракт і відправитись бити ворога на фронт. Але це воля самого призовника.

Адже строковик в жодному разі не попадає в зону військового конфлікту. Його задача, здобувши базову підготовку, підтримувати форму, дбати про ППД частини, підтримувати порядок на полігонах, навчатись бойової підготовки та бути надійною опорою професійним воїнам, які захищають Україну на Сході. І, звичайно, обдумувати пропозицію про продовження військової кар'єри.

Міф про «дідовщину» яку вигадують на сьогодні, це є лише російська пропаганда, яка нажалі осідає з російських фільмів та телебачення у наших головах. Запитайте любого солдата який прослужив строкову службу в Україні за

останні п'ять років, чи вона була – відповідаю на 100%, що вони дадуть відповідь – ні, не було. Вони щодня нарощують м'язи і стають справжніми бійцями! В цивільному житті такі бійці стають відповідальними чоловіками, надійною опорою для батьків та для своїх дітей та дружин.

Нажаль у нашому районі є «призовники невидимого фронту», які у вечері борються з димом і зеленими зміями, а в ранці і в день ховаються за «мамину спідницю». Таких призовників не бажають бачити ні дівчата, ні роботодавці. У них немає відповідальності не перед роботодавцем, не перед майбутньою дружиною, дітьми, батьками. У них відповідальність тільки перед мамою і то лише для того, щоб отримати копійку для подальшої «гулянки» та проживання. Що з них в майбутньому буде? Це запитання задаю для батьків. Нажаль відповісти, я думаю, їм самим складно. Такі люди все своє в подальшому житті марнують в пустому просторі. Основною причиною цієї біди є недбале виховання батьків, а не вчителів. Вони їх переховують, придумують різні видумані історії захворювань. Таких бійців можна висвітлювати лише на дошках оголошень старости сіл як «найкращих» працюючих у майбутньому чоловіків. Таких людей в майбутньому можна побачити на дошках оголошень в поліціях. Звертаюся до Вас батьки, а може ви в них забираєте шанс стати відповідальними, чоловіками, впевненому у собі.

На завершення хочу побажати родинам військовослужбовців, як строкової так і контрактної служби, щиро подяку за виховання синів, які чесно і сумлінно виконують свій військовий обов'язок із захисту суверенітету і територіальної цілісності України. Адже своєю нелегкою службою вони гідно примножують ратну славу поколінь захисників рідної землі, підтримують високий авторитет Збройних Сил України вони є синами, онуками славного і могутнього козацького роду. А тим, що ховаються за «маминими спідницями» – ганьба.

Військовий комісар
Новоушицького РВК
підполковник

Р.Б. ЮРЧИК